

2015. május 13-án benyújtott kereset – Novartis kontra OHIM – Meda (Zimara)

(T-238/15. sz. ügy)

(2015/C 228/28)

*A keresetlevél nyelve: angol***Felek***Felperes:* Novartis AG (Bázel, Svájc) (képviselő: M. Douglas ügyvéd)*Alperes:* Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)*A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban:* Meda AB (Solna, Svédország)**Az OHIM előtti eljárás adatai***A vitatott védjegy bejelentője:* a másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban*A vitatott védjegy:* Zimara közösségi szövegdjegy – 9 782 764. sz. védjegybejelentés*Az OHIM előtti eljárás:* felszólalási eljárás*A megtámadott határozat:* az OHIM ötödik fellebbezési tanácsának 2015. március 6-án hozott határozata (R 636/2014-5. sz. ügy)**Kereseti kérelmek***A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:*

- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
- az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalap

- a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése.

2015. május 15-én benyújtott kereset – Klyuyev kontra Tanács

(T-244/15. sz. ügy)

(2015/C 228/29)

*Az eljárás nyelve: angol***Felek***Felperes:* Andriy Klyuyev (Donyeck, Ukrajna) (képviselő: R. Gherson solicitor)*Alperes:* az Európai Unió Tanácsa**Kérelmek***A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:*

- semmisítse meg az ukrajnai helyzetre tekintettel egyes személyekkel, szervezetekkel és szervekkel szembeni korlátozó intézkedések meghozataláról szóló 2014/119/KKBP határozat módosításáról szóló, 2015. március 5-i 2015/364/KKBP tanácsi határozatot (HL 2015. L 62., 25. o.), valamint az ukrajnai helyzetre tekintettel egyes személyekkel, szervezetekkel és szervekkel szembeni korlátozó intézkedések meghozataláról szóló 208/2014/EU rendelet végrehajtásáról szóló, 2015. március 5-i 2015/357/EU tanácsi végrehajtási rendeletet (HL 2015. L 62., 1. o.), amennyiben e jogi aktusok a felperesre vonatkoznak;

- másodlagosan állapítsa meg, hogy a (módosított) 2014. március 5-i 2014/119/KKBP tanácsi határozat 1. cikkének (1) bekezdése, valamint a (módosított) 2014. március 5-i 208/2014/EU tanácsi rendelet 3. cikkének (1) bekezdése jogellenesség miatt alkalmazhatatlan, amennyiben azok a felperesre vonatkoznak;
- kötelezze a Tanácsot az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes hét jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap azon alapul, hogy a (módosított) 2014. március 5-i 2014/119/KKBP tanácsi határozat (a továbbiakban: határozat) – amennyiben az a felperessel szemben korlátozó intézkedéseket ír elő – összeegyeztethetetlen a határozat által kifejezetten hivatkozott célkitűzésekkel (többek között a demokráciával, a jogállamisággal, az emberi jogok tiszteletben tartásával), valamint nem tartozik a közös kül- és biztonságpolitika (a továbbiakban: KKBP) EUSZ 21. cikkben foglalt elveinek és célkitűzéseinek a hatálya alá. Az EUSZ 29. cikkre való hivatkozást lehetővé tévő feltételeket ezért a határozat nem teljesíti. Mivel a határozat érvénytelen volt, a Tanács nem hivatkozhatott az EUMSZ 215. cikk (2) bekezdésére a módosított 2014. március 5-i 208/2014/EU tanácsi rendelet (a továbbiakban: rendelet) kibocsátása érdekében. Az utóbbi események egyértelművé tették, hogy a felperes nem részesült az ukrán nyomozó hatóságok vagy bíróságok részéről tisztességes, független vagy pártatlan bánásmódban.
2. A második jogalap azon alapul, hogy a felperes nem teljesítette a határozat és a rendelet (a továbbiakban együttesen: megtámadott jogi aktusok) mellékletébe történő felvétel kritériumait. A felperes a jegyzékbe vétel időpontjában nem állt az ukrán hatóságok által indított büntetőeljárás alatt állami vagyon vagy egyéb pénzeszközök hűtlen kezelése vagy hatáskörrel való visszaélés miatt, ezáltal kárt okozva az ukrán állami vagyonban vagy egyéb pénzeszközökben.
3. A harmadik jogalap azon alapul, hogy a Tanács megsértette a felperes védelemhez való jogát és a hatékony bírói jogvédelemhez való jogot. A felperessel nem közöltek az ügy alátámasztására komoly vagy hitelt érdemlő vagy konkrét bizonyítékokat, amelyek igazolnák a vele szembeni korlátozó intézkedések előírását. Különösen nincs bizonyíték az azzal kapcsolatos gondos vagy pártatlan vizsgálatról, hogy az újbóli jegyzékbe vétel igazolására szolgáló állítólagos indokok a felperes által bemutatott érvekre tekintettel megalapozottak-e.
4. A negyedik jogalap azon alapul, hogy a Tanács nem hozott fel elegendő indokokat a felperes számára a jegyzékbe vételéhez. Az indokok nem tartalmazznak részleteket, és csak általános, sztereotíp megfogalmazásból állnak.
5. Az ötödik jogalap azon alapul, hogy a Tanács súlyosan megsértette a felperes tulajdonhoz és jóhírnévhez való alapvető jogát. A korlátozó intézkedések nem voltak „törvény által előírtak”; azokat a felperes számára annak a lehetővé tételét biztosító megfelelő garanciák nélkül írták elő, hogy hatékonyan kifejthesse álláspontját a Tanács előtt; nem korlátozódnak olyan meghatározott tulajdonra, amely a hűtlenül kezelt állami vagyont jelentené, és az állítólagosan hűtlenül kezelt vagyon összegére sem; azokat úgy kezelték, mint a bűnösség jelét, ami hátrányos eljárásokhoz vezetett egyéb bíróságok előtt.
6. A hatodik jogalap azon alapul, hogy a Tanács tartalmi szempontból pontatlan tényekre támaszkodott. Az az állítás, hogy a felperes az ukrán hatóságok által indított büntetőeljárás alatt áll állami vagyon vagy egyéb pénzeszközök hűtlen kezelése vagy hatáskörrel való visszaélés miatt, ezáltal kárt okozva az ukrán állami vagyonban vagy egyéb pénzeszközökben, vagy hogy ezekben bűnös lenne, nyilvánvalóan téves.
7. A jogellenesség megállapításának az alátámasztása érdekében felhozott hetedik jogalap azon alapul, hogy amennyiben a határozat 1. cikkének (1) bekezdését, valamint a rendelet 3. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azok magukban foglalják a) az ukrán hatóság által indított bármely nyomozást, függetlenül attól, hogy létezik-e azt megalapozó, felülvizsgáló vagy ellenőrző bírósági határozat vagy eljárás; és/vagy b) a „közhivatalt ellátó személy által elkövetett hatáskörrel való visszaélést, amelynek célja, hogy jogosulatlan előnyt szerezzen”, függetlenül attól, hogy van-e az állami vagyon hűtlen kezelésével kapcsolatos állítás, a jegyzékbe vételi kritérium – tekintettel arra az önkényes terjedelempre és hatályra, amely az ilyen tág értelmezésből fakadhat – nem rendelkezne megfelelő jogalappal, és/vagy a határozat és a rendelet célkitűzéseihez képest aránytalan lenne. A jegyzékbe vételi kritérium ezért jogellenes.